

Nedeľa 1. 1. 2017, 10:00, Krefeld, Nemecko

„Lebo Písmo hovorí: Nikto, kto verí v Neho, nebude zahanbený.“ [Rm 10:11]

„Nech sa nelaká vaše srdce! Veríte v Boha, verte aj vo Mňa. V dome Môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, povedal by som vám to, pretože vám idem pripraviť miesto, a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k Sebe, aby ste tam, kde som Ja, aj vy boli.“ [Jn 14:1-3]

Chvála a vďaka buď nášmu Pánu. Už sme počuli vzácne slová. K tomu by sme mali čítať priamo z Matúša 25:10 a zo Zjavenia 19:7. Počuli sme to, keď u Jána 14 náš Pán povedal: *„odchádzam vám pripraviť miesto“*. A On odišiel a pripravil miesto. Teraz sa však jedná o prípravu Nevesty Baránka, ktorá potom bude spolu s Ním na mieste, ktoré On už pripravil. Preto stojí u Matúša 25:10 napísané:

„A keď odišli kúpiť, prišiel ženích, a tie, ktoré boli hotové, vošli s Ním na svadbu, a zavreli sa dvere.“

Aj to vzácne Slovo zo Zjavenia 19:7-8:

„Radujme sa a plesajme a vzdajme Jemu chválu, lebo prišla svadba Baránkova, a Jeho manželka sa pripravila. A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých. A riekol mi: Píš! Blahoslavení povolani k večeri svadby Baránkovej. A zase mi riekol: To sú pravdivé slová Božie.“

Ó, to by už pre dnešný deň stačilo – vedieť, že Pán v tomto poslednom úseku pred Svojím návratom volá von Nevestu Baránkovu. Baránok Boží, ako to povedal Ján Krstiteľ: *„Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriech sveta.“* [Jn 1:29] Tvoje a moje hriechy boli zložené na Božieho Baránka. Izaiáš 53 sa naplnil. Trest bol položený na Neho, aby sme my dostali pokoj a boli sme skrze Jeho rany uzdravení [Iz 53:5]. Tiež Žalm 22: *„Môj Bože, prečo si ma opustil?“* A hneď potom nastalo to, čo v 2. Korintanom vyjadril Pavol: *„Boh bol v Kristovi mieriac so sebou svet...“* [2Kor 5:19] A to v okamihu, keď boli všetky naše viny a hriechy zložené na Neho,

na Syna Božieho. My – ty a ja – sme boli od Boha opustení a bez nádeje v tomto svete [Ef 2:12]. Potom však Spasiteľ vkročil do trhliny, vzal naše odlúčenie od Boha, zatratenie a všetko ostatné na Seba a v ďalšom okamihu, keď bola preliata krv Novej zmluvy, sa naplnilo: „*Boh bol v Kristu mieriac so sebou svet...*“ [2Kor 5:19] Pavol píše, že nám dal „*službu zmierenia*“ [2Kor 5:18], aby sme celému svetu mohli povedať: „*prosíme za Krista, zmierte sa s Bohom*“ [v. 20] a prijmite odpustenie, zmierenie, milosť a Božiu spásu a uchopte všetko to, čo Pán pre tento čas pripravil.

Milovaní bratia a sestry, ako sme už včera uviedli, aj dnes tu máme asi 60 e-mailov. Opäť množstvo e-mailov z celého sveta – pozdravy z Kuby a zo všetkých strán. Boh nás spojil s mnohými, totiž so všetkými, ktorí teraz veria tak, ako hovorí Písmo [Jn 7:38]. Mohli by sme na tomto mieste spomenúť jednotlivé mená tých, ktorí zatelefonovali.

[pozdravy]

Brat Johnson z Port Elisabeth mi povedal niekoľko slov, ktoré sa môjho srdca obzvlášť dotkli. Spomenul to, čo sa stalo 2. 4. 1962, keď mi Pán dal poverenie a ja som odpovedal: „Pane, oni ma nebudú počúvať. Majú všetkého v hojnosti a prebytku a nebudú ma počúvať“. Potom prišla Pánova odpoveď: „Môj služobník, príde čas, kedy budú počúvať. Uskladni pokrm.“ Vy všetci toto svedectvo poznáte. Tento brat z Port Elisabeth mi jednoducho do telefónu povedal: „Brat Frank, je tu čas, keď všetci, ktorí sú z Boha, počujú, čo Duch hovorí zborom [Zj 3:22]“. On ma povzbudil ďalej podávať to, čo je nám od Pána zverené a darované.

Včera sme podali správu o tom, čo všetko tu v misijnom centre robíme. Sme naozaj vďační za všetkých našich bratov a všetky naše sestry. Všetko, aj to, čo sa tu dnes deje, sa zaznamenáva. V roku 2016 sme celkovo rozoslali 2 300 kg DVD diskov, 4 850 kg literatúry a viac ako 7 000 kg tlačovín adresovaných do zahraničia – 45 100 jednotlivých zásielok.

Mám ešte poznačené mená súrodencov, ktorých sme včera nespomenuli. Sestru Brigitu Kodora a sestru Elisabeth Fleck, ktoré sú v misijnom centre činné viac ako 35 rokov, vybavujú

všetky objednávky a korešpondenciu a podávajú to ďalej na rozosielenie. Včera sme nespomenuli tiež brata Pavla, brata Andreasa a brata Vitzeka. To sú naši bratia, ktorí pracujú v tlačiarňi a v spracovaní. Nech im Boh požehná z bohatstva Svojej milosti. Nezmienujeme ani sestry Annu, Ernu, Emmu a všetkých, ktorí pomáhajú a starajú sa o to, aby to, čo nám bolo zverené, mohlo byť odovzdané ďalej. Ešte posledná informácia – rozoslalo sa 7 173 kg pokrmu. Je jednoducho mocné, čo Boh aj v poslednom roku učinil. Nielen rôzne cesty, no z milosti môžeme všetkých zaopatrovať literatúrou, obožnými listami i kázaniami brata Branhama. Bolo by dobré, keby tí, ktorí to ešte nevideli, navštívili naše priestory, kde je to vo všetkých jazykoch uskladnené a rozosielené do celého sveta. Sme Bohu zo srdca vďační za misijné centrum, za tlačiareň, za rozosielenie i za ubytovanie pre bratov a sestry, ktorí prichádzajú zďaleka. Koho by to kedy napadlo, že Boh bude na zemi konať pred návratom Ježiša Krista také dielo, aby všetky národy, reči a národnosti ešte raz počuli to večne platné evanjelium? Tak, ako to je napísané v Zjavení 14 – anjel letel na nebi, aby národom zvestoval večne platné evanjelium [v. 6]. Potom Matúš 24:14 – evanjelium o kráľovstve bude všetkým kázané a potom príde koniec. Či sme snáď nepochopili, čo Boh od reformácie konal? Jedno prebudenie za druhým. Boli Boží muži, ktorých mohol Pán v rôznych obdobiach použiť. Predtým, než prišiel Martin Luther a Huldreich Zwingli, pôsobili už Jan Hus a John Wycliffe. Prišli Boží muži, ktorých Boh mohol použiť, a každé prebudenie bolo prípravou pre to ďalšie. V každom prebudení, ktoré nastalo, boli toho vyvolení súčasťou a pokročili ďalej. Všetci ostatní zostali stáť pri tom, čo Boh konal dovtedy. Vyvolení však nikdy nezostali stáť, šli vždy ďalej a to až do dnešného času – tak ako z prebudenia Luthera, Zwingliho, Kalvína a všetkých ostatných. Bratia a sestry, vždy to pokračovalo. Boh poslal Johna Wesleyho pre metodistov, Menno Simonsa pre prebudenie menonitov, Johna Smitha pre prebudenie baptistov. Boh mal Božích mužov aj po prielome reformácie. Môžeme stále znova opakovať, že Boh daroval milosť, aby v každom čase boli ľudia, ktorí verili to Bohom zjavené Slovo a pokročili ďalej. Aj letničné prebudenie, ktoré prepuklo v roku 1906 a to nielen na Asusa Street v Los Angeles, no i v celom svete,

v Európe – v Kasseli, Mülheime, v Číne... Duch Boží začal pôsobiť jednoducho všade. V súčasnosti má letničné charizmatické hnutie 560 miliónov členov. Ako to bolo pred 100 rokmi? Vtedy nikto o krste a daroch Ducha nepočul. Potom však Boh z milosti daroval pred 1. svetovou vojnou prielom a po 2. svetovej vojne Boh priamo poveril brata Branhama. Čo mu bolo povedané, som si poznačil do Bible:

„Mnohí ľudia, tiež reportéri z novín tam toho dňa stáli na brehu, keď zaznelo: «Pozri nahor!». A keď som pozrel nahor, zostúpilo svetlo. Ľudia omdlievali a zaznel hlas, ktorý otriasol celým okolím: «Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak zvesť, ktorá bola daná tebe, bude predchodcom druhého príchodu Krista.» Nie, že by som mal byť predchodcom ja, ale zvesť.“

Je to jednoducho nádherné, ako Boh všetko viedol, že vieme nielen o tom, čo sa na zemi stalo počas uplynulých 500 rokov, ale aj o tom, čo Boh z milosti konal v našom čase. Bratia a sestry, všetko sa deje súbežne s tým, čo Boh určil pre Izrael. Poznamenal som si, že od roku 1823 sa Židia vracajú späť do svojej domovskej vlasti. Od roku 1897, v ktorom sa konal prvý sionistický kongres v Bazileji, sa vo všetkých Židoch na celom svete prebudila nielen myšlienka, ale aj túžba vrátiť sa do vlasti. V roku 1917 potom prišla Balfourova deklarácia o tom, že Židia majú právo na svoju vlastnú krajinu. V roku 1947 OSN rozhodla, že Izrael má právo na vlastný štát. Následne sme všetci v roku 1948 s radosťou zažili, ako Ben Gurion vyhlásil založenie štátu Izrael. Chcel by som povedať nasledovné: Bratia a sestry, niekedy nám to pripadá tak, akoby Pán meškal. Pavol aj Peter písali, že Boh neodkladá naplnenie zaslúbenia Jeho návratu, no má trpezlivosť, až kým nebudú zavolaní aj tí poslední [2Pt 3:9, Žd 10:37].

Sledujeme, koľko času Boh dal, aby zhromaždil izraelský ľud, a vieme s koľkými ťažkosťami je v súčasnosti spojené to, čo súvisí s Izraelom a Jeruzalemom... Všetci sme postrehli aj posledné vyhlásenie OSN. Nechceme na to ani myslieť, no skutočne vidíme, že všetci sú proti Izraelu. OSN jednoducho deklaruje, že Židia územie Izraela násilne obsadili. Nie! Už 3 500 rokov

patrí Jeruzalem národu Izraela! Bolo to hlavné mesto Dávidovo, miesto, ktoré si Boh vyvolil. Musí byť tiež povedané, že stály predstavitel štátu Izrael pri OSN mal skutočne odvahu vziať do ruky Bibliu, predstúpiť pred zhromaždených v Právnom výbore OSN, pozdvihnúť Bibliu a povedať: „Tu stojí napísané...“ a jednoducho pozdvihol Božie Slovo. Boh požehnaj Izrael!

Chcel by som však ešte raz zdôrazniť: Trvá to pre nás jednoducho príliš dlho – zhromažďovanie a všetko, čo sa s Izraelom deje. A možno nám pripadá veľmi dlhé aj to, že musíme čakať na návrat Pána. Tešil by som sa, keby prišli dopredu moji bratia a sestry, ktorí boli pri zvesti už v rokoch 1958–1960. Aj keď sú dolu v jedálni, že by predsa len prišli sem. Tí, ktorí s nami prežili začiatok, keď nás bolo zidených 12 – 14 osôb a počúvali sme a preložili prvé kázanie brata Branhama, a tak sme našli pred Bohom milosť a napojenie na to, čo Boh zaslúbil a čo chcel prostredníctvom služby brata Branhama dosiahnuť. Vieme o tom vďaka tomu, čo mu bolo povedané 11. 6. 1933 okolo druhej hodiny popoludní z nadprirodzeného svetelného mraku: „Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvestou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“ To je Božie poverenie a naplnenie toho, čo Boh zaslúbil v Starom a Novom zákone. V Starom zákone v Malachiášovi 4:5-6:

„Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.“

Dnes môžeme nahlas vysloviť, že pred našimi očami je toto Písmo naplnené, a smieme na tom mať z milosti priamu účasť. Pochopili sme, bratia a sestry, aká milosť a prednosť sa nám od Boha stala? Spomedzi miliárd ľudí na zemi veriť a prežívať to, čo hovorí Písmo – ako je ľud izraelský zo všetkých národov a jazykov zeme zbieraný a zavedený späť do zeme zaslúbenia, ako je i Cirkev zbieraná zo všetkých národov, jazykov a národností. Toto je ten najdôležitejší úsek v celých dejinách ľudstva a najdôležitejší úsek pre Cirkev živého Boha.

Dnes by som vám chcel povedať aj toto: Brat Branham raz Bibliu otvoril a čítal naposledy a dnes vám ukážem, aké biblické miesto čítal ako posledné, a síce koniec 5. Mojžišovej a začiatok

knihy Jozue. Tak brat Branham svoju Bibliu otvoril a zanechal, keď 18. 12. 1965 vyrazil na cestu z Tusconu do Jeffersonville. Záver 5. Mojžišovej a začiatok knihy Jozue. Čo tu čítame? Tu je nám ukázané, čo Boh konal s Mojžišom, že ho Pán vzal k Sebe, že do zaslúbenej zeme mohol nahliadnuť, no nemohol do nej vojsť. Tak to bolo s bratom Branhamom – Boh mu tak ako Mojžišovi všetko zjavil a to, čo bolo Mojžišovi zjavené, bolo uložené do truhly zmluvy. Potom prišiel Jozue, ktorý nepriniesol žiadne nové učenie, ale položil truhlu zmluvy s tým, čo Boh Mojžišovi zjavil, na plecía Levitov a prešiel do zaslúbenej zeme. V Jozuovi 1:3 je napísané:

„Každé miesto, na ktoré šlapí vaša noha, dal som vám, tak ako som hovoril Mojžišovi.“

On s Mojžišom hovoril, zjavil sa mu v ohnivom kríku a povedal: *„A teraz hľa, krik synov Izraelových prišiel ku Mne... a zostúpil som, aby som ho vytrhol z ruky Egypťanov... Tak teraz poď a pošlem ťa k faraonovi, a vyveď Môj ľud, synov Izraelových...“* [2M 3:7-10]

Presne tak je to so zvestou, ktorú Boh dal bratovi Branhamovi. Vyvolanie von, oddelenie, príprava a prechod do zeme zaslúbenia. Ako často sme na tomto mieste zdôrazňovali Božie zaslúbenia a stále znovu poukazovali na 2. Korintanom 1:20?

„Lebo všetky zaslúbenia Božie, koľko ich je, sú v Ňom áno, a preto aj skrze Neho amen, Bohu na slávu skrze nás.“

Milovaní bratia a sestry, uvažujte o tom, alebo ešte lepšie, verte tomu – aká je to prednosť a čo skutočne znamená najst milosť u Boha – najst milosť, poznať čas a hodinu, prijať zvestovateľa a zvesť. A potom vidíme výsledok – naplnenie pri všetkých, ktorí môžu teraz z celého srdca veriť, čo a ako Písmo hovorí.

Aj to mi dnes bolo prednesené, aj keď to sem nepatrí: O bratovi Branhamovi sa hovorí, že nedôstojne zaobchádzal so sestrami, ženami a mnoho podobného. Ale jemu nezostávalo nič iné, ako Boží poriadok postaviť na svietnik. Všetci majú v Božom kráľovstve svoje miesto a ja rozhodne nikomu neodporúčam, aby čo i len jediné biblické miesto označil za neplatné. Obzvlášť v 1. Korintanom 11 – a to hovorím len preto, že som bol v tejto veci oslovený

a nenáleží to dnes k nášmu zvestovaniu. Je však dôležité, ako Pavol vyložil Boží poriadok pre muža a ženu v Cirkvi. Nikto z nás nemôže za to, že Boh Mojžišovi povedal, keď žena porodí syna, bude nečistá 33 dní, a keď porodí dcéru, bude nečistá 66 dní [3M 12:1-5]. Ja za to nemôžem, že Boh vo Svätom Písme pevne ustanovil Svoj poriadok pre muža a ženu. Budem sa vystríhať toho, aby som čo i len to najmenšie z toho chcel zmeniť. V 1. Korintánom 11:3 je napísané:

„Ale chcem, aby ste vedeli, že hlavou každého muža je Kristus a hlavou ženy muž a hlavou Krista Boh.“

Tu máme vo svätom Božom Slove pred oči postavený Boží poriadok. Pokračuje to ešte ďalej vo veršoch 7 – 9, kde je povedané dokonca toto:

„Lebo muž nie je povinný pokrývať si hlavu súc obrazom Boha a Jeho slávou, ale žena je slávou mužovou.“

Boh Pán predsa stvoril na Svoj obraz Adama, nie Evu. To musíme jednoducho rešpektovať! To je predsa spojené s Božími spásnymi dejinami – tak, ako bola Eva vzatá z Adama, keď bol jeho bok otvorený a z jeho rebra bola formovaná Eva, tak isto bola Cirkev vzatá z Krista, keď bol na kríži otvorený Jeho bok a vytiekla krv Novej zmluvy. Nie ty, nie ja, ale Spasiteľ bol prvý. Tak je to tiež s Adamom. Jasne povedané. Vo verši 8:

„Lebo muž nie je zo ženy, ale žena z muža...“

Vo verši 9:

„...lebo ani nie je muž stvorený pre ženu, ale žena pre muža.“

Áno, mohli by sme to čítať až do konca. Blaho sestry, ktorá sa môže skloniť pod každé Božie Slovo! To však neznamená, že žena má byť rohožkou, no tak, ako sme čítali, muž je obrazom Krista a žena obrazom muža. Žena predsa dopĺňa muža a tak, ako Kristus Cirkev spasil a skutočne ju potrebuje, aby skrz ňu ďalej žil a skrze ňu splnil to, čo Boh zaslúbil, tak predsa Boh daroval mužovi ženu a títo dvaja budú jedno telo [1M 2:24]. Nerobte si starosti.

Aj Pavol zmieňuje ženy, ktoré stáli v službe vo zbore [Rm 16]. Dokonca zmieňuje sestry, ktoré mu slúžili, ktoré prijímali návštevy a slúžili zboru [1Tm 5:10]. I my tu máme sestry, ktoré zboru slúžia, a sme Bohu jednoducho zo srdca vďační.

Bolí ma však, ak to, čo brat Branham biblicky povedal a učil, je nesprávne vykladané, akoby ženami opovrhoval. Nie! Ako je napísané: „*V Kristu viac nie je ani muž ani žena. V Kristu sme všetci jedno.*“ [Gal 3:28] Nech Boh dá každému z nás miesto, ktoré nám náleží. Keď hľadáme na dary Ducha, tak všetky sestry mali právo používať dar Ducha a modliť sa. Keď nahliadame na služby, tak Boh do služby v Cirkvi postavil apoštolov, prorokov, pastierov, učiteľov a evanjelistov [Ef 4]. Boží poriadok stále platí.

Pýtam sa však: Čo sa deje v celom kresťanstve? Nikdy nezabudnem na fotky, ktoré som si odložil. Je na nich farárka, ktorá žehná dvom farárom, ktorí uzavreli homosexuálny zväzok. Na druhej fotke zas farár žehná dve ženy taktiež v homosexuálnom manželstve. Nie! Je len jedno jediné manželstvo a to pozostáva zo ženy a muža. To je Boží poriadok! Nech si všetci robia, čo chcú, veria, čomu chcú, my, ako Cirkev živého Boha, veríme každé Slovo Písma a začleníme sa do Božieho poriadku!

Povedzme to ešte raz: Každý sa môže slobodne rozhodnúť, čomu verí a čo koná. Pre nás to rozhodnutie padlo – my veríme tak, ako hovorí Písmo [Jn 7:38, 1Tes 2:13]. Je Božou vôľou, aby sme boli začlenení do Božieho poriadku a aby Pán s nami všetkými mohol napredovať [Žd 6:1, Kol 1:28].

V 1. Korintánom 7 čítame aj o tom, že ak neveriaci partner s veriacim ďalej nechce žiť a oddelí sa, tak je veriaci slobodný, či už žena alebo muž. Boh ženu neurčil k tomu, aby bola otrokyňou. Ak ju neveriaci muž trápi a odíde od nej, nech ide – žena tým nie je viazaná. Musíme jednoducho čítať všetky biblické miesta, ktoré sa danej témy týkajú. No bratia a sestry, predovšetkým sa vystríhajte súdiť tých, ktorí sa dostali do ťažkých situácií! Ďakujme Bohu, keď sa nám dobre darí a nedostali sme sa do manželskej alebo rodinnej núdze.

Bratia a sestry, chcel by som teraz prečítať niekoľko biblických miest, ktoré som si poznačil a ktoré hovoria o našom vyvolení pred založením sveta. Týkajú sa nás všetkých, ktorí sme boli pred ustanovením sveta určení ku spásе skrze krv Baránka, ktorých mená boli zapísané do knihy života Baránka. Nielen do knihy života zo Zjavenia 20:12-15, ale už od ustanovenia sveta do knihy zabitého Baránka [Zj 13:8, 21:27]. Zástup prvotiny, prvorodení, ktorí budú mať účasť na prvom vzkriesení, sú mimoriadnym Božím vlastníctvom. Sú to tí, ktorých Boh pred ustanovením sveta určil, aby Mu verili, dôverovali a prijali a uchopili všetko, čo pre nás pripravil. Chcel by som čítať verš 35 z Matúša 13:

„...aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka, ktorý hovoril: Otvorím Svoje ústa v podobenstvách, budem vyprávať veci, skryté od založenia sveta.“

To sa týka nášho Pána a Spasiteľa – On oznámi, On bude rozprávať to, čo bolo pred ustanovením sveta skryté, ale čo už bolo v Božom pláne predurčené. Ďalej z Matúša 25:34:

„Vtedy povie Kráľ tým, ktorí budú po jeho pravici: Poďte, požehnaní môjho Otca, vládňte dedične kráľovstvom, vám pripraveným od založenia sveta.“

Od ustanovenia sveta! Boh neustanovil spásny plán kedy v priebehu času, ale už pred založením sveta presne vedel, čo všetko príde a bude sa diať, a oznamoval celý spásny plán od samého začiatku až do konca vo Svojom Slove už skrze proroka a potom aj v Novom zákone. V Lukášovi 11 vo verši 50 stojí:

„...aby bola vyhľadaná od tohoto pokolenia krv všetkých prorokov, vyliata od založenia sveta...“

Stále znova „od založenia sveta“. Ján 17:24:

„Otče, ktorých si mi dal, chcem, aby, kde som Ja, aj oni tam so Mnou boli, aby videli Moju slávu, ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred založením sveta.“

Všetko už vopred, pred ustanovením sveta. A aj my, aj nás Boh Pán už pred ustanovením sveta miloval a pred ustanovením sveta určil k tomu, vidieť Jeho slávu. V liste Efežanom 1:4:

„...tak, ako si nás v Ňom vyvolil pred založením sveta, aby sme boli svätí a bezvadní pred Ním, v láske...“

Pred ustanovením sveta sme boli vyvolení k tomu, aby sme boli posvätení a zjavili sa pred Pánom bez úhony – umožnené skrze krv Baránka, krv Novej zmluvy, ktorá tiekla na kríži Golgoty, o ktorej náš Pán povedal *„...toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“* [Mt 26:28] On, Spasiteľ, vylial Svoju krv za spasených. Všetko to bolo už pred ustanovením sveta v Božom pláne. 1. Petra 1:20:

„...predzvedeného pred založením sveta a zjaveného pri posledku časov pre vás...“

Pred ustanovením sveta bol Spasiteľ i spasení vopred predurčení, ale teraz, v poslednom úseku, ktorý sa týka konečného času, je to zjavené. Prejdime k prorokovi Joelovi 2:28:

„A potom sa stane, že vylejem Svojho Ducha na každé telo...“

Od okamihu, keď prišiel náš Spasiteľ, započali posledné dva dni a jeden deň u Boha je ako našich 1 000 rokov [2Pt 3:8]. 2 000 rokov bolo od Adama po Abraháma. 2 000 rokov bolo od Abraháma po Krista. Teraz máme za sebou ďalších 2 000 rokov a vieme, že siedme tisícročie bude tisícročným kráľovstvom. Aj keď sa Boh neriadi presne podľa nášho kalendára, u Neho všetko dokonale súhlasí. To len náš kalendár nesúhlasí.

Prijmeme teda všetko to, čo nám Boh pripravil – pretože v Ňom nás už pred ustanovením sveta vyvolil, byť svätí a bez úhony, a tak sa zjaviť pred Ním. Je to možné? Je to skutočnosť! Dlhý zápis je roztrhnutý [Kol 2:14] a už viac nič nemusí byť vyrovnávané. Dlhá suma bola vyrovnaná. Všetka vina a hriech boli položené na Neho, aby sme my mali pokoj a v Jeho ranách boli uzdravení [Iz 53:5].

Bratia a sestry, konajme tak, ako konal Abrahám. On nehľadel na seba ani na okolnosti, ale na Toho, ktorý zaslúbenie dal, a potom videl zaslúbenie naplnené. My hľadáme na Pána a uvidíme posledné zaslúbenie naplnené.

V Zjavení13:8 čítame s ohľadom na antikrista:

„A budú sa jej klaňať všetci, ktorí bývajú na zemi, ktorých mená nie sú napísané v knihe života Baránka, zabitého od založenia sveta.“

Vidíte, prečo nám Boh otvoril oči? Myslím, že to bol brat Miskys, ktorý predtým povedal, že vo všetkých knihách a brožúrach sme zreteľne vyložili spásny plán vrátane toho, čo sa musí diať v poslednom čase – až po Zjavenie 17, že náboženská moc [žena] bude sedieť na svetskej moci [šelma] [v. 3]. Boh Pán v Zjavení 12 predstavil novozákonnú Cirkev ako ženu korunovanú korunou s dvanástimi hviezdami, pretože novozákonná Cirkev je korunovaná učením apoštolov a je vybudovaná na základe apoštolov a prorokov [Ef 2:20]. V roku 1954 hovoril brat Branham o tejto kapitole obzvlášť vážne a zreteľne. Keď však čítame v Zjavení 12 ďalej, tak je tam ukázaná odpadlá cirkev ako smilnica, ktorá sedí na šelme a má v rukách opraty. Tou šelmou je posledná svetová mocnosť a toto posledné kráľovstvo – rímske – vzniká práve teraz pred našimi očami. Všetci vidíme naplnenie proroctva času konca a aj to, že všetky cesty nevedú do Washingtonu, Moskvy, Berlína alebo Viedne, ale do Ríma. Všetci viete, čo je tým myslené. Bratia a sestry, ďakujeme nášmu Bohu, že otvoril náš duchovný zrak a že sa napísané Slovo stalo zjaveným Slovom, ktoré môžeme zvestovať. Všetci, ktorí sú z Boha, budú počuť Boží hlas [Jn 18:37, 1J 4:6].

V Zjavení 17:8 stojí:

„Šelma, ktorú si videl, bola a nie je a má vyjsť z priepasti a ísť do zatratenia. A budú sa diviť obyvatelia zeme, ktorých mená nie sú zapísané v knihe života od založenia sveta, keď budú vidieť šelmu, že bola a nie je, a keď zase tu bude.“

Všetci ostatní sa budú diviť. My sa nebudeme diviť ničomu, nie, my budeme pozorovať naplnenie biblického proroctva a pritom budeme vedieť, že tak to muselo byť, pretože tak to bolo vopred oznámené. Čo je adresované v tomto čase priamo nám, bratia a sestry, čítame v Zjavení 21:27:

„A nevojde do neho nikdy nič obecného, a čo robí ohavnosť alebo lož, iba tí, ktorí sú zapísaní v knihe života Baránka.“

V knihe života Baránka! Naše mená nie sú napísané v knihe nejakej cirkvi, ale v knihe života zabitého Baránka.

Zhrňme, o čo sa dnes a i celkovo jedná. List Jakuba nám hovorí mnoho v málo slovách. Jakub 5:7 hovorí priamo o návrate nášho Pána:

„A tedy pozhovejte, bratia, až do príchodu Pánovho.“

Až do návratu Pána! Myslite na slovo z 2. Petra 3, že Boh s naplnením zaslúbenia nepredlieva, ale má s nami všetkými trpezlivosť, až kým nebudeme pripravení vidieť Jeho slávu. Nie som si úplne istý, no zdá sa mi, že brat Branham hovoril približne 147-krát o Neveste Baránka, ktorá je teraz vyvolávaná von, oddeľovaná a posväcovaná v Slove pravdy, obmytá v krvi Baránka a jednoducho prežíva svoju prípravu na blahoslavený deň návratu nášho milovaného Pána, ktorý je potom nazvaný Ženíchom: *„Hľa, Ženích ide! Vyjdite mu v ústrety!“* [Mt 25:6]

Ešte jedna myšlienka: Brat Branham vo svojom čase skutočne počítal s návratom Pána. Pavol počítal s návratom Pána vo svojom čase a písal: *„Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu...“* [1Kor 15:51], ale potom vidíme, že prešlo 2 000 rokov. Teraz sme však skutočne na konci. Čas konca je tu, Jeho návrat je blízko a našou modlitbou je: „Pane, ešte raz! Ešte raz natiahni Svoje ramię, skloň sa a prídi so silou Svätého Ducha na Cirkev a Ty sám dokonaj Svoje dielo s nami všetkými!“

Tak, ako to stojí tu u Jakuba: *„trpezlivo vytrvajte“*. Čo povedal Martin Luther? „Ak Pán nepríde tento rok, tak napriek tomu zasadím stromy a budem očakávať, že Pán príde nasledujúci rok.“ Všetci hovorili o návrate Pána. Koľko piesní bolo zložených! Aj tá pieseň „Nevesta už dlho čaká, ó Pane, na Tvoje zjavenie.“ Pod inšpiráciou Ducha bolo už pred stovkami rokov zložených a spievaných tisíce piesní o návrate Krista. My sa však teraz nachádzame skutočne veľmi blízko. Nechceme zachádzať do podrobností, no z milosti Božej pozorujeme časové dianie – či už v Rusku, USA,

v Izraeli a na celom svete. Z Božej milosti sme aj v tejto oblasti informovaní a smieme nanovo poznať, že Boh nám daroval milosť, totiž, ako Pán povedal o čase, v ktorom bude izraelský národ ako figový strom pučať a obdrží život [Mt 24:32]: „*Amen vám hovorím, že nepominie toto pokolenie, až sa to všetko stane. Nebo a zem pominú, ale Moje Slová nikdy nepominú.*“ [Mt 24:34-35] Tak to povedal náš Pán. A potom nasleduje opis: „*Tej noci budú dvaja na jednej posteli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný.*“ [Lk 17:34, Mt 24:40-41] To všetko v rovnakej súvislosti. Bratia a sestry, nám už nezosťáva skutočne nič iné, len Pánu zo srdca ďakovať a v každej situácii, v ktorej sa nachádzame, spoliehať na Boha a vedieť, že On všetko dobre učiní. [Flp 1:6]

Návrat Pána je skutočne veľmi blízko pred nami, že môžeme povedať: Nevieme, čo nám tento rok prinesie, no jedno vieme: Tí poslední budú zavolaní von, a keď sa počet naplní, tak sa dvere zatvoria [Mt 25:10].

Adresované nám všetkým: „*Drahí bratia, trpezlivo vytrvajte až do návratu Pánovho. Pomyslite, ako hospodár očakáva vzácny plod zeme a trpezlivo očakáva ranný a pozdňý dážď.*“ [Jak 5:7, podľa nem. prekladu] Aká je to milosť, že Boh pred 2 000 rokmi či Pavla, Petra alebo Jakuba mohol použiť a inšpirovať, aby napísali to, čo sa na náš čas vzťahuje a čo sa potom v našom čase aj deje. Bratia a sestry, Boh všetky veci vopred vedel. Ako sme čítali na tých ôsmich miestach o predzvedení pred ustanovením sveta, Boh pred založením sveta utvoril spásny plán a my sme boli pred ustanovením sveta vyvolení a bolo nám zjavené Božie tajomstvo a zavedenie do spásneho plánu nášho Boha. Vychádzame z toho, že všetci – mladí či starí, veľkí alebo malí, aj tí, čo k tomu prichádzajú ako noví – všetci prežijú svoju spásu a odpustenie, aby sme skutočne prežili všetko, čo je potrebné pre účasť na vytrhnutí. Až ku slovám Pavla:

„A ak Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás, tak teda ten, ktorý vzkriesil Krista Ježiša z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá skrze svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás.“ [Rm 8:11]

Bratia a sestry, nielen pomazanie, nielen charizmatika navonok, nie nadšenie a vyvolávanie atmosféry, ale tak, ako povedal náš Pán: *„A hľa, Ja posielam zaslúbenie svojho Otca na vás, a vy buďte v meste Jeruzaleme, dokiaľ nebudete odiati do moci z výsosti.“ [Lk 24:49]* A tak sa naplnilo: Boh medzi nami a s nami [Mt 1:23, J1:1+14] a Boh v nás skrze moc Svätého Ducha [2Kor 6:16].

Tak iste, ako náš Spasiteľ prišiel ku nám a narodil sa do smrteľného tela, aby smrti vzal jej moc, porazil peklo [1Kor 15:55, Zj 1:18] a vyviedol starozákonných svätých [Mt 27:52-53], ako je napísané už v Žalme 24 a všade v prorockých Starého zákona a stalo sa všetko, čo sa stať muselo, tak sa stane všetko, čo je určené pre tento čas. A tak iste, ako my zo srdca veríme poslednej zvesti so všetkými zaslúbeniami, ktoré k tomu náležia, tak iste môžeme povedať, že sme u Boha milosť našli [2M 33:13]. On nám oznámil Svoje cesty [Ž 103:7], Svoje slová [Ž 147:19] a Svoje zaslúbenia [Iz 41:27] a my zo srdca súhlasíme s každým Božím Slovom a veríme, že Pán sa v našom čase vráti, aby vzal tých Svojich domov [Jn 14:3].

Brat Branham počítal už s rokom 1977, pretože mal nastať sedemdesiaty milostivý rok Židov. Boh sám však určuje čas, pretože tak to On povedal: *„...o tom dni a o tej hodine nevie nikto...“ [Mt 24:36]* A rovnako povedal: *„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“ [Lk 21:28]*

Ešte ďalší verš u Jakuba 5:8-9:

„Pozhovejte aj vy, upevnite svoje srdcia, lebo sa priblížil príchod Pánov.“

Chválený a velebený nech je náš Pán. Ešte nikdy toto Slovo nemohlo byť vyslovené a zvestované s takým dôrazom a takou istotou ako dnes. Tak, ako je to tu napísané: *„lebo sa priblížil príchod Pánov.“* Ak to hovoríme, tak hovoríme len to, čo hovorí Písmo. Nie sme preto žiadni náboženský fanatici, ale len biblicky veriaci ľudia, ktorí veria Božiemu Slovu z celého srdca. Ako sme čítali v úvodnom slove: *„...pretože vám idem prihotoviť miesto, a keď odídem a prihotovím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k Sebe, aby ste tam, kde som Ja, aj vy boli“* [Jn 14:3]. To je zaslúbenie, ktoré nám Pán daroval.

Ako sme už spomenuli, Matúšovi 25 predchádza Matúš 24. A niekto mi počas týchto dní povedal: Ešte nikdy nebol Pánov stôl tak bohato prestretý! Ešte nikdy počas 2 000 rokov nebolo celé zhrnutie Starého a Nového zákona tak harmonicky predložené a navzájom spojené ako v našom čase. Sme povedať – veríme tak, ako vraví Písmo [Jn 7:38].

Aj to by malo byť ešte raz zdôraznené: 2. 4. 1962 má pre mňa jednoducho ten najvyšší význam a verím, že aj pre celú von vyvolanú Cirkev živého Boha. Nehovorím to kvôli sebe, ale po smrti a najmä pohrebe brata Branhamu boli všetci sklamaní, lebo čakali do Veľkej noci roku 1966 a očakávali vzkriesenie proroka. Keď som prišiel a brat ma pozdravil, spýtal sa ma: „Vieš, prečo sme tu?“ Moja odpoveď bola: „Áno, na pohrebe proroka.“ Jeho odpoveď však bola: „Nie, my sme neprišli na pohreb proroka. Dnes je Veľká noc a nastane vzkriesenie proroka“. Viac než dve hodiny spievali „Jemu len ver, Jemu len ver“ a potom „Na krídlach snehobielej holubice“. Čakali a čakali... no ja som plakal ako nikdy počas svojho celého života. Mne sa zrútil celý svet. Mojm presvedčením totiž bolo, že skrze službu brata Branhamu bude

Nevesta pripravovaná až do návratu Pána. Pred Pánom som zápasil, prosil, plakal a pýtal sa: „Pane, ako má byť Tvoja Cirkev pripravená bez tejto služby?“ Úprimne povedané, neviem, či som vo svojom živote niekedy plakal ako tieto dve hodiny. Nemohol som to jednoducho pochopiť. No keď som sa po pohrebe vrátil do hotela a práve sa posadil na posteľ, prišiel na mňa Boží pokoj. Tentokrát to nebol hlas. Počul som Pánov hlas 17-krát a raz, 16. 6. 1979, som počul Boží hlas. Tentokrát to však nebol hlas, ktorý by som počul, len v mojom srdci znelo: „Teraz prišiel tvoj čas ísť od mesta k mestu a zvestovať Slovo a rozdávať pokrm.“ Všetci viete, že som pracoval pre NATO, bol som štátny zamestnanec a ako prvú vec po návrate som dal výpoveď a započal službu v kráľovstve Božom a cestoval z krajiny do krajiny. V rokoch 1966 – 67 po západnej Európe, 1968 – 70 po celej východnej Európe vrátane Ruska a potom prišli na rad ostatné krajiny a mestá.

Dovoľte mi dnes krátku poznámku, ktorá mňa samého veľmi zarmucuje. Kázal som i v Damasku, v Latakii a tiež na tom mieste, ktoré je dnes úplne zničené – v Aleppe. Práve to bolo jediné miesto z tých viac ako 560 miest, v ktorých som kázal, kde ma po bohoslužbe zavolali do samostatnej miestnosti a vyčítali mi, že som zmienil Izrael. S krikom sa ma pýtali, ako som si mohol dovoliť zmieniť ten národ zločincov (Izrael). Cítil som tam obrovský žiaľ. Nikto ma neodviezol na letisko, musel som sám nájsť cestu k autobusu a na letisko späť do Damasku. A toto jediné mesto na zemi, ktoré ma odmietlo, teraz muselo prejsť skrze takéto úplné zničenie. Bratia a sestry, kto má uši, ten počuj, čo Duch Cirkvi hovorí [Zj 3:22].

Nech všetkým, ktorí sú tu dnes zhromaždení, a aj tým, ktorí počúvajú, skutočne vojde do srdca, že toto je posledný časový úsek pred návratom Ježiša Krista. Prosím, zostaňme

do návratu nášho Pána“ [Jak 5:7, podľa nem. prekladu]. Kto by chcel byť pri tom, až sa Pán vráti?

Povstaňme k modlitbe, bratia a sestry. Dve sestry nám zaspievajú pieseň a potom ešte zavolám bratov. Máme tu dnes brata Izáka z Kanady, brata Kristiána z Kapského Mesta a brata Hiltona, ktorého prosím, aby prišiel dopredu a pozdravil nás a modlil sa s nami. My sme za všetkých bratov vďační. On pripravil zhromaždenia v Kapskom Meste a Boh nádherným spôsobom požehnal. Sme Pánu vďační za všetkých bratov vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach, ktorí spolu s nami podávajú ďalej duchovný pokrm, ktorý nám Pán zveril. „*Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom Slove Božom.*“ [Lk 4:4, 5M 8:3]

[pieseň: *Si pripravený k tej hodine, keď Pán zavolá tých Svojich?*]

[príhovor brata Hiltona]

Máme tu modlitebné prianie od jednej sestry v Maďarsku. Nech Boh daruje milosť, dotkne sa jej a uzdraví. Tiež tu máme prosbu o modlitbu za všetkých, ktorí boli postihnutí povodňami v Rakúsku. Všade sa niečo deje. Prosím, aby sme teraz skutočne sklonili hlavy, zavreli oči a otvorili naše srdcia. Kto má zvláštne modlitebné prianie, nech prosím zdvihne ruku. My všetko predložíme Pánu. Pozrite na to. Pane, všemohúci Bože. Svoje obe ruky kladiem na Tvoje drahé a sväté Slovo, ktoré z milosti nesiem vo svojom srdci a ústami vyznávam. Milovaný Pane, v Tebe a skrze Teba sú všetky zaslúbenia naplnené [2Kor 1:20] – daroval si nám plné spasenie, úplné uzdravenie a úplné oslobodenie [Rm 8:32]. Milovaný Pane, Ty si na kríži zvolal: „*Je dokonané!*“ [Jn 19:30] Ďakujeme ti, že Ty, ako povstalejší z mŕtvych, si prišiel ku Svojim učeníkom, ukázal si im Svoje ruky a Tomášovi si povedal: „*Daj sem svoj prst a pozri moje ruky a daj svoju ruku a polož na Môj bok!*“ [Jn 12:27] Milovaný Pane, Ty si

vstal z mŕtvych, smrti si vzal moc a porazil si satana. Tvoje víťazstvo je naším víťazstvom. Platí, že pravica Pánova je vyvýšená a zostáva vyvýšená. Pravica Pánova koná mocné skutky a má víťazstvo! Milovaný Pane, požehnaj všetkých, ktorí zo široka a ďaleka prichádzajú, pomôž a buď s nimi, vo všetkých národoch Európy, Afriky a na všetkých kontinentoch. Ó, Pane, Ty voláš Svoju nevestu zo všetkých národov a jazykov. Ďakujeme Ti, že môžeme mať priamu účasť a podiel na tom, čo sa deje pred Tvojím priamym návratom. To vzácné, sväté, drahé, plné evanjelium je zvestované všetkým národom ku svedectvu a potom príde koniec [Mt 24:14]. Milovaný Pane, požehnaj všetkých bratov a sestry, obzvlášť tých, ktorí musia prechádzať cez ťažké skúšky. Daruj im denne novú silu. Nech nie je rok 2017 len rokom spomienky na reformáciu. Počas 500 rokov si nezostal stáť, Ty si stále znovu pôsobil až do nášho času. Milovaný Pane, čo si v reformácii započal, to chceš v plnom znovunapravení doviesť k záveru a to sa deje pred našimi očami. Nie len reformovať, ale zaviesť späť k začiatku, aby koniec dokonale súhlasil so začiatkom. Ty si alfa a omega [Zj 1:8, 1:11, 21:6, 22:13]. Ešte raz Ti ďakujem za všetkých bratov a sestry, ktorí sa schádzajú na tomto mieste viac než 40 rokov, aby počuli Tvoje Slovo. Ty si podľa zaslúbenia poslal hlad [Am 8:11] a tiež si daroval pokrm z milosti. Ó, Bože, mohli by sme tu zostať dlhé hodiny, opakovať Tvoje Slovo a Tebe nanovo za darovanú milosť ďakovať. Prijmi vďaku, že aj mňa si počas 83 rokov niesol a otvoril si dvere a srdcia ďaleko vo svete. Nech sú požehnaní všetci, ktorí počúvajú, čo Boh skrze Svoje Slovo zvestuje zborom [Zj 3:22]. Sme deťmi zaslúbenia a všetko, až do posledného zaslúbenia, prežijeme. Daruj nám všetkým trpezlivosť až do návratu Ježiša Krista, až spadne pozdý dážď a Boh ešte raz na konci učiní to isté, čo konal na začiatku. Požehnaj všetkých chorých, obzvlášť nášho milovaného brata Jean-Claude. Požehnaj ho, uzdrav a posilni.

Uzdrav a posilni všetkých a potvrd' Svoje Slovo. Ó, Bože, naše srdcia sú plné vďačnosti za to, čo si učinil. Spoločne chválime silu Tvojej krvi, Tvojho Slova a Tvojho Ducha. Ďakujeme Ti za to, čo si učinil. Prinášame Ti všetky modlitebné priania, ktoré boli predložené. Ty si všadeprítomný a Svoje Slovo potvrdíš skrze sprievodné znamenia a divy. Tebe, tomu jedinému Bohu, nech je vzdaná chvála, česť a klaňanie. Nech je Tebe odporučený aj rok 2017. Pokiaľ nás na zemi necháš, budeš s nami, pretože si to zaslúbenie dal: „*Ja som s vami po všetky dni...*“ bez výnimky, „...*až do skonania sveta.*“ [Mt 28:20]. Ďakujeme Ti za to v svätom mene Ježiš. Halelujah! Amen!